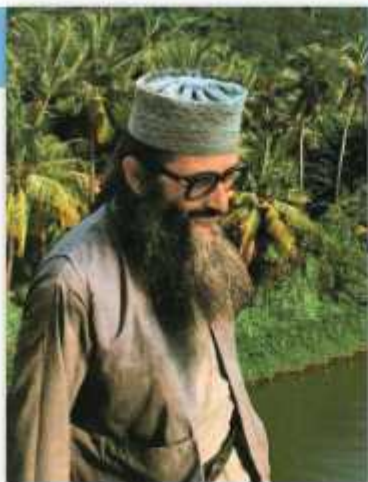

Ιεραπόστολος

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ «ΑΓΙΟΣ ΚΩΣΜΑΣ Ο ΑΙΤΩΛΟΣ»

ΤΕΥΧΟΣ 134 • Γ' ΤΡΙΜΗΝΟ 2023

Ιεραπόστολος

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
Έτος ΛΔ' - Αρ. τεύχ. 134
Ιούλιος - Σεπτέμβριος 2023

Διεύθυνση:
Ίεραποστολικός Σύνδεσμος
«Άγιος Κοσμάς ο Αίτωλος»
Όδος Λαγκαδά 190,
Τ.Κ. 564 36 Σταυρούπολη
Θεσσαλονίκη - Greece

Άναγνωρισμένο Σωματείο
Απόφ. Πρωτοδ. Θεσ/νίκης,
Αρ. 684/1990, Κωδικός 2406

Ίδρυτής: † Γεώργιος Δ. Ασλανίδης

Έκδοτης: Τα μέλη
του Διοικητικού Συμβουλίου

Ασλανίδης Δημήτριος
Πρόεδρος

Κατσαρός Κωνσταντίνος
Αντιπρόεδρος

Δημούδης Αριστείδης
Γεν. Γραμματέας

Κωνσταντινίδης Δημήτριος
Ταμίας

Μπαρέκας Βασίλειος
Α' Μέλος

Ίωαννίδης Κλεόβουλος
Β' Μέλος

Ασλανίδης Ευθύμιος
Γ' Μέλος

Ώρες Γραφείου:
8.30 π.μ. - 18.00 μ.μ.
Τηλέφωνα επικοινωνίας:
2310 606920, 602602
FAX 2310 606920

Το περιοδικό ΑΠΟΣΤΕΛΛΕΤΑΙ
ΠΑΝΤΟΤΕ ΔΩΡΕΑΝ

Στοιχειοθεσία, ένθεσεις, αποχρωματισμοί,
έκτπωση, βιβλιοδεσία: Γ & C Ανώνυμη
Φαρμακευτική & Εκτυπωτική Έταιρεία
CHROMOTYP • Τηλ. 2310 951620

Κόστος τεύχους: 1,50 ευρώ

Περιεχόμενα

- 243 Πατριαρχική επίσκεψη στο Κονγκό
250 Ίεραποστολικές στιγμές
254 Ό Ίερός Ναός, χώρος παρουσίας του λαού του Θεού
258 Οί κατασκηνώσεις της Ίερας Μητρόπολης Κανάνγκας
262 Όμαδική βάπτισή στο χωριό Μουνγκουλούγκα
266 Ό Βασιλεύς των βασιλευόντων
270 Εγγνώμονες για την αγάπη σας
274 Ό Άφρικανός δάσκαλος
καί ή θυσιαστική προσφορά του

Μπορείτε να καταθέσετε την βοήθειά σας σέ έναν
άπό τους τρεις τραπεζικούς λογαριασμούς.

1. ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

235/296004-49

IBAN: GR940110235000023529600449

SWIFT (BIC): ETHNGRAA

2. ALPHA BANK

479-002101-029168

IBAN: GR3401404790479002101029168

3. ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

5231-013724-415

IBAN: GR5001722310005231013724415

ierapostolos.gr

iersyn@iersyn.gr

Ιεραπόστολος

Πατριαρχική επίσκεψη στο Κονγκό

“Ένα έκκλησιαστικό γεγονός που μας έδωσε ιδιαίτερη χαρά και σημάδεψε την Ίερά μας Μητρόπολη τό έτος 2023, ήταν ή ποιμαντική επίσκεψη τής Α.Θ.Μ. του Πάπα και Πατριάρχη Άλεξανδρείας και πάσης Άφρικής κ.κ. Θεοδώρου Β΄.

Πρόκειται για ένα γεγονός που άφησε άνεξίτηλα χαραγμένο τό άποτύπωμά του μέσα στις καρδιές τών Κονγκολέζων, αλλά κυρίως στις καρδιές τών Έλλήνων άδελφών μας που διαμένουν στην πόλη του Λουμπουμπάσι, όπου ή Έλληνική Κοινότητα έκλεισε 100 χρόνια δημιουργικής παρουσίας (1923 – 2023), στην καρδιά τής Άφρικής, στην Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό. ”

Ήταν πραγματικά μία «τωπωτική ένεση» ή επίσκεψη του Άλεξανδρινού Προκαθημένου, γιατί με τό έπικοινωνιακό χάρισμα πού τόν χαρακτηρίζει, αλλά και με ιδιαίτερη γλαφυρότητα, μετέφερε τό μήνυμα τής αγάπης, τής ειρήνης, τής ένότητας, τής καταλλαγής σ' ένα λαό ταλαιπωρημένο, πολύπαθο και φτωχό, ό όποιος στό πρόσωπο του Πνευματικού του Πατέρα αναζητάει παρηγοριά, στήριγμα και έλπίδα.

Έτσι, λοιπόν, με τήν Χάρη του Θεού, τό μεσημέρι τής Πέμπτης 23 Μαρτίου 2023, ό Ίεραπόστολος Πατριάρχης μας κ.κ. Θεόδωρος Β' άφίχθη στόν διεθνή άερολιμένα του Λουμπουμπάσι, προκειμένου νά παραστεί στίς έορταστικές έκδηλώσεις τών 100 χρόνων, στήν χώρα πού χτυπά ή καρδιά τής Όρθοδοξίας για πέντε δεκαετίες.

Τόν Άλεξανδρινό Προκαθη-

μενο και τήν συνοδεία του ύποδέχθηκαν με κάθε έπισημότητα και τιμή ό Σεβ. Μητροπολίτης Κατάνγκας κ. Μελέτιος, ό Θεοφ. Έπίσκοπος Κωνσταντιανής κ. Κοσμάς, οι όμοροι Μητροπολίτες και Ίεραπόστολοι, οι τοπικές άρχές, γηγενείς κληρικοί και πλῆθος Έλλήνων και Κονγκολέζων χριστιανών.

Άκολούθησε ή τέλεση Δοξολογίας στόν Ί. Ναό Εύαγγελισμού τής Θεοτόκου. Πρίν τό τέλος τής Δοξολογίας, ό Σεβασμιώτατος κ. Μελέτιος καλωσόρισε τόν σεπτό Προκαθημένο, έκφράζοντας εύγνώμονες εύχαριστίες για τήν έπίσκεψη Του, προκειμένου νά παραστεί στόν έπετειακό έορτασμό τής συμπληρώσεως 100 έτών από τής ίδρύσεως τής Έλληνικής Κοινότητος Λουμπουμπάσι και 50 έτών από τής άφίξεως του πρώτου ιεραποστολικού κλιμακίου στην εύρύτερη περιοχή του Κολουέζι.

Κατά τήν ἀντιφώνησή του, ὁ Μακαριώτατος ἐξέφρασε τά χαροποιά αἰσθήματά του γιά τήν τρίτη κατά σειρά ἐπίσημη ἐπίσκεψη στό Λουμπουμπάσι, μνημονεύοντας τήν πρώτη ἀφιξη στήν πόλη κατά τό ἔτος 2012. Ἀκόμη, εὐχαρίστησε ἐγκαρδίως τόν Σεβασμιώτατο κ. Μελέτιο καί ὄλους τούς παρισταμένους γιά τήν εὐγενική πρόσκλησή τους καί τήν θερμή ὑποδοχή.

Τήν Παρασκευή 24 Μαρτίου 2023 ὁ Μακαριώτατος χοροστάτησε στήν Δ' στάση τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου στόν Ἱ. Ναό τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου καί τήν 25η Μαρτίου 2023 ἐπισκέφθηκε τό Ἑλληνικό Σχολεῖο τῆς Κοινότητας καί συναντήθηκε μέ τούς μαθητές καί τούς ἐκπαιδευτικούς. Ἐκεῖ, ὁ Μακαριώτατος, μιλώντας στούς μαθητές, ἔκανε μία μικρή ἀναφορά στήν πόλη τῆς Ἀλε-

ξάνδρειας. Ἀπό ποῦ προήλθε ἡ ὀνομασία της, πῶς ἀναπτύχθηκε ὁ Ἑλληνισμός καί τά γράμματα, κάνοντας καί μία μικρή ἀναφορά στόν μεγάλο Ἑλληνα ποιητή Κωνσταντῖνο Καβάφη καί στούς μεγάλους Ἑλληνες εὐεργέτες, οἱ ὁποῖοι βοήθησαν τόν Ἑλληνισμό καί τό Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας. Ἐξῆρε τήν μεγάλη προσωπικότητα τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας Ἀποστόλου καί Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου, τούς μεγάλους Ἀλεξανδρινούς Πατέρες, τό σπουδαῖο θεολογικό τους ἔργο καί τό ἱεραποστολικό ἔργο πού συντελεῖται τά τελευταῖα χρόνια στήν ἠπειρο τοῦ μέλλοντος αἰῶνος, τήν Ἄφρική.

Τό ἀπόγευμα, ὁ Μακαριώτατος συμμετεῖχε στήν ἑορταστική ἐκδήλωση τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητας γιά τά 100 χρόνια ἀπό τήν ἱδρυση της. Τά παιδιά τοῦ Ἑλ-

ληνικού Σχολείου χόρεψαν παραδοσιακούς χορούς απ' όλη την Ελλάδα και ιδιαίτερος δόθηκε έμφαση στους Κρητικούς χορούς λόγω της ιδιαίτερης καταγωγής του Πατριάρχου μας.

Μετά τό τέλος τών παραδοσιακών χορών, ό Μακαριώτατος, έμφανώς συγκινημένος, αναφέρθηκε στην όμιλία του στό σημαντικό έργο πού προσφέρει ό Έλληνισμός στην πόλη του Λουμπουμπάσι και σέ όλόκληρη τήν Άφρική όλα αυτά τά χρόνια και στίς τεράστιες προσπάθειες πού έχουν γίνει για νά μπορέσει νά κρατηθεί. Προέτρεψε δέ μέ πολύ ένθουσιασμό, αναφερόμενος ιδιαίτερος και στην νέα γενιά, στό σπίτι τους νά όμιλούν τήν Έλληνική γλώσσα, νά αναπτύξουν τό έργο τών γονέων και τών προγόνων τους, ώστε ό Έλληνισμός νά μεγαλουργεί και νά συνεχίζει νά δίνει τά φώτα του στά μέρη αυτά, γιατί ό κάθε Έλληνας εκπροσω-

πει τήν Ελλάδα και κλείνει μέσα του κάθε είδους μεγαλειό.

Λίγο πριν τό τέλος τής έκδήλωσης, ό Μακαριώτατος τίμησε τόν Πρόεδρο τής Έλληνικής Κοινότητας κ. Γεώργιο Ψαρομμάτη μέ τόν σταυρό του Άποστόλου Μάρκου, εύχαριστώντας τον για τό μεγάλο έργο πού έπιτελεί τά τελευταία χρόνια στό Λουμπουμπάσι, αλλά και όλους τούς Έλληνες για τήν προσφορά τους.

Τήν Κυριακή 26 Μαρτίου 2023 σέ κλίμα κατάνυξης και εύλάβειας τελέσθηκε από τόν Πατριάρχη και τούς συλλειτουργούντες Άρχιερείς Πατριαρχική Θεία Λειτουργία. Κατά τήν διάρκεια τής Θείας Λειτουργίας, ό Μακαριώτατος τέλεσε τήν εις Πρεσβύτερον χειροτονία του π. Ανδριανού Κούμπα. Στην όμιλία του αναφέρθηκε στό έργο πού προσφέρει ή τοπική Έκκλησία στην πόλη του Λουμπουμπάσι από τό 1923, τίς άοκνες προ-

σπάθειες τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καί ὄλων τῶν Ἑλλήνων νά κρατήσουν τήν Ἐκκλησία ὡς ἱερά παρακαταθήκη καί νά τήν παραδώσουν στίς ἐπόμενες γενιές. Συνεχάρη τόν Μητροπολίτη Κατάνγκας κ. Μελέτιο, γιά τό ἔργο του προσφέροντάς του ὡς δῶρο ἕνα σταυρό γιά τά 50 χρόνια τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας στό Κονγκό, ἀλλά καί γιά τά 35 χρόνια διακονίας καί προσφορᾶς του, γιά νά τοῦ θυμίζει τόν σταυρό τοῦ Κυρίου καί τόν δικό του σταυρό, ὁ ὁποῖος προσφέρεται ὡς θυσία στούς Κονγκολέζους καί Ἑλληνες ἀδελφούς μας.

Ἀκολούθησε δοξολογία γιά τήν Ἐθνική Ἐπέτειο τῆς 25ης Μαρτίου καί ἑορταστική ἐκδήλωση, ὅπου συμμετεῖχαν μαθητές καί ἐκπαιδευτικοί, παρουσιάζοντας γεγονότα τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασεως, τήν ἑλληνική παράδοση, τά ἦθη καί τά ἔθιμα τῆς χώρας μας.

Τό πρωῖ τῆς Δευτέρας 27 Μαρτίου 2023 ὁ Μακαριώτατος ἀφίχθη στόν ἀερολιμένα τῆς πόλεως τοῦ Κολουέζι, προκειμένου νά παραστεῖ στίς διήμερες ἐκδηλώσεις τῶν πενήντα χρόνων τοῦ πρώτου Ἱεραποστολικοῦ Κλιμακίου, τό ὁποῖο τοποθέτησε τά θεμέλια τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ὁ Μακαριώτατος συναντήθηκε στό Κυβερνητικό Μέγαρο μέ τήν Κυβερνήτρια τῆς περιφέρειας Λουαλάμπα κα Φιφί Μασούκα. Ἡ Πρόεδρος καλωσόρισε τόν Μακαριώτατο καί τόν εὐχαρίστησε γιά τό πολυσχιδές ἔργο τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας τόσο στήν Κατάνγκα ὅσο καί στήν ὑπόλοιπη Ἄφρική. Ἀναφέρθηκε μάλιστα μέ θερμά λόγια στούς Ἐπισκόπους πού διακονοῦν στήν χώρα καί ἐξῆρε τήν ἀρμονική καί καρποφόρα συνεργασία πού ὑπάρχει μεταξύ Ἐκκλησίας καί Πολιτείας.

Στήν ἀντιφώνησή του ὁ Μακα-

ριώτατος αναφέρθηκε στην δισχιστική ιστορία της Αλεξανδρινής Εκκλησίας, στο πολύ σημαντικό φιλανθρωπικό, ανθρωπιστικό και κοινωνικό έργο που έπιτελεί με μεγάλη θυσία και της δώρισε έναν άσημενιο δίσκο με τον θυρεό του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας.

Έπειτα ο Μακαριώτατος επισκέφθηκε τον χώρο της Ίερᾶς Μητροπόλεως Κατάνγκας. Λαοθάλασσα πιστῶν και ιδιαίτέρως μαθητῶν και μαθητριῶν ἀπὸ τὰ σχολεῖα τῆς Ίερᾶς Μητροπόλεως μὲ πολλή χαρά και ἐνθουσιασμό καλωσόρισαν τὸν Ίεραπόστολο Πατριάρχη τῆς Ἀγάπης, τραγουδώντας χορούς και παραδοσιακά τραγούδια και προσφέροντάς του λουλούδια ὡς ἔκφραση ἀγάπης, σεβασμοῦ και εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸ πρόσωπό του γιὰ τὴν τρίτη ἐπίσκεψή του στὴν Ίερά Μητρόπολη.

Ἀκολούθησε ἡ τέλεση Δοξολογίας στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίου Νικολάου, ὅπου ὁ Γενικός Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος π. Θεόφιλος Κατάνγκ καλωσόρισε τὸν σεπτό

Προκαθήμενο, ἐκφράζοντας τίς εὐγνώμονες εὐχαριστίες γιὰ τὴν ἐπίσκεψή του ἐν ὄψει τῆς συμπλήρωσης 50 χρόνων ἀπὸ τὴν ἀφιξη τοῦ πρώτου ἱεραποστολικοῦ κλιμακίου στὴν εὐρύτερη περιοχή τοῦ Κολουέζι.

Στὴν ἀντιφώνησή του ὁ Μακαριώτατος τόνισε τὴν μεγάλη προσφορά τοῦ Σεβασμιωτάτου κ. Μελετίου ἐδῶ και 35 χρόνια και πρόβαλε τὸ παράδειγμά του ὡς σύμβολο γιὰ τίς νεώτερες γενιές.

Τὴν ἐπομένη ἡμέρα, Τρίτη 28 Μαρτίου 2023, στὸν Ἱερό Ναὸ Ἁγίου Νικολάου στὸ Κολουέζι τελέστηκε Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία και ἀκολούθησε ἑορταστική ἐκδήλωση πού ἐτοίμασαν τὰ παιδιά τῶν σχολείων τῆς Ίερᾶς Μητροπόλεως. Πλήθος παιδιῶν παρέλασαν μπροστά ἀπὸ τὸν Μακαριώτατο μὲ πολύ σεβασμό και χαρά, ἀναγνωρίζοντας μὲ αὐτὸ τὸν τρόπο τὸν Πνευματικό τους Πατέρα ὡς νόμιμο και κανονικό Πατριάρχη τῆς Αλεξανδρινῆς Ἐκκλησίας.

Στὴν συνέχεια ὁ Μακαριώτατος συγκινημένος τέλεσε τρι-

σάγιο μπροστά στον τάφο του μακαριστού Ίεραποστόλου π. Κοσμά Γρηγοριάτη και άκολουθως κατευθύνθηκε προς τό Νοσοκομείο τής Ίεράς Μητροπόλεως «Κοσμάς και Δαμιανός», όπου έξήρε τό έργο πού έπιτελοϋν οι γιατροί του νοσοκομείου μέσα σέ δύσκολες συνθήκες και τούς προέτρεψε μέ τόν ίδιο ζήλο και μέ πολλή αγάπη νά βοηθοϋν και νά περιποιοϋνται τούς άσθενείς.

Ή πατριαρχική έπίσκεψη στό Κονγκό ολοκληρώθηκε μέ τίς εύχαριστίες του Ίεραποστόλου Πατριάρχη προς τόν οικείο Μητροπολίτη για τίς προσπάθειες πού καταβάλλει για τήν Έπαρχία του, αλλά και προς όλους τούς Έλληνες πού από τό ύστέρημά τους συμπαραστέκονται τό Πατριαρχείο Άλεξανδρείας και στηρίζουν τίς ιεραποστολικές του δραστηριότητες και τό πολυσχιδές έργο

τής Ίεράς Μητροπόλεως Κατάγκας όλα αυτά τά χρόνια.

Ή παρουσία του Μακαριωτάτου Πατριάρχου στην Ίερά Μητρόπολη γέμισε χαρά, αισιοδοξία και έλπίδα για τό μέλλον. Όλοι στάθηκαν στό ύψος τών περιστάσεων και αυτό ήταν ή τρανή απόδειξη ότι ένωμένοι μπορούμε νά καταφέρουμε πολλά και νά ξεπερνοϋμε τίς διάφορες ανθρώπινες άδυναμίες. Άς συνεχιστεί αυτή ή εύλογημένη προσπάθεια και ιδιαίτέρως τώρα πού έορτάζονται τά πενήντα χρόνια από τήν ίδρυση τής Όρθοδόξου Έκκλησίας, ώστε ή παρουσία τών Όρθοδόξων στην γή τής Κατάγκας νά φέρει άκόμα περισσότερους πνευματικούς καρπούς και νά συνεχίσει δυναμικά νά μεταφέρει τό μήνυμα του Εύαγγελίου.

Έκ τής Ίεράς Μητροπόλεως

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ

Ἡ κάθε στιγμή στήν διακονία τῆς Ἱεραποστολῆς σου χαρίζει μοναδικά συναισθήματα. Ἄλλοτε χαρᾶς, ὅταν συναντᾶς φιλικά πρόσωπα ἢ γνωρίζεις νέους ἀνθρώπους. Ἄλλοτε αἰσθήματα ἀγάπης καί συμπόνοιας, ὅταν μέ ἕνα πιάτο φαγητό ἢ ἕνα ποτήρι νερό προσπαθεῖς νά ἀπαλύνεις τόν πόνο καί νά καλύψεις ὅσο τό δυνατόν περισσότερες ἀνάγκες τῶν ἀδελφῶν σου. Ἄλλοτε ἡ χαρά τῆς διακονίας μέσα σέ ἕνα μάθημα μουσικῆς ἢ σέ μία κοινή ἐργασία μέ τοὺς ἰθαγενεῖς εἶναι ἕνα αἶσθημα πού μένει καί τρέφει τήν ψυχή, ἀφοῦ τά χαμόγελα τῶν ἀνθρώπων ἐκφράζουν τήν ἀγάπη καί τήν εὐγνωμοσύνη πού οἱ «κοινές» πλέον λέξεις δέν μποροῦν νά ἐκφράσουν. Μά πάνω ἀπ' ὅλα ἡ στιγμή τῆς κοινῆς λατρείας, οἱ ἱερεῖς ἀκολουθεῖς καί ἡ Θεία Λειτουργία μᾶς ἐνώνουν

όλους, νιώθεις στην καρδιά σου τό δέσιμο μέ τούς ἀδελφούς καί αυτό γίνεται τό καλύτερο κήρυγμα, χωρίς πολλά λόγια καί περίτεχνες διδασκαλίες. Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, κάθε ἐπιστροφή μας στην Ἰανζανία εἶναι μία ἀνανέωση τοῦ συνδέσμου τῆς ἀγάπης μέ τούς ἀπλούς ἀνθρώπους πού συναντᾶμε ἐδῶ, τούς ἀδελφούς μας. Εἶναι μεγάλη εὐλογία ἡ διακονία στόν ἀμπελῶνα τῆς Ἀφρικῆς καί, παρά τίς δυσκολίες πού συνεχῶς ἀνακύπτουν, ἡ χαρά καί ἡ ἀγάπη πού λαμβάνουμε ἀπό μικρούς καί μεγάλους εἶναι κάτι μοναδικό!

Μέ τήν χάρη τοῦ Θεοῦ καί τήν πνευματική καθοδήγηση τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Ἀρούσας καί Κεντρικῆς Ἰανζανίας κ. Ἀγαθονίκου τό ἱεραποστολικό ἔργο συνεχίζεται καί σέ αὐτή τήν γωνιά τῆς

Ἀφρικῆς, καθώς νέα μονοπάτια ἀνοίγονται καί πολλές κοινότητες ἀνθρώπων ζητοῦν διακαῶς νά γευθοῦν τήν χαρά τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἔτσι, ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ὁδήγησε τά βήματά μας στην περιοχή τῆς Σινγκίντα, ὅπου σχηματίστηκε μία μικρή ομάδα ὀρθοδόξων, τῶν ὁποίων οἱ λειτουργικές ἀνάγκες ἐξυπηρετοῦνται, πρὸς τό παρόν, μέ ὑπαίθριες Θεῖες Λειτουργίες πού τελοῦνται ἀπό κληρικούς πού ἀποστέλλονται ἐκ περιτροπῆς. Πρόσφατα ἡ Ἐπισκοπή μας ἀγόρασε ἕνα οἰκόπεδο στην περιοχή αὐτή καί σχεδιάζουμε, πρῶτα ὁ Θεός, νά ἀνεγείρουμε Ναό πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου, ὥστε οἱ ἀδελφοί μας νά ἀποκτήσουν τό δικό τους πνευματικό καταφύγιο καί νά ἔχουν μόνιμο ἱερέα γιά τίς λειτουργικές τους ἀνάγκες.

Εἶναι ἀξιοθαύμαστο, ἀδελφοί μου, τό πῶς ὁ Θεός ἐνεργεῖ καί ἐλκύει ἀνθρώπους, τούς ὁποίους ποτέ δέν συναντήσαμε, καί ἔρχονται οἱ ἴδιοι πρὸς ἐμᾶς ζητώντας νά τούς κατηχήσουμε στην ὀρθόδοξη πίστη. Μέσα ἀπό αὐτή τήν πρόνοια τοῦ Θεοῦ ἡ διακονία μας στην περιοχή τῆς Ἰρίνγκα συνεχῶς ἐξαπλώνεται. Αὐτή τήν στιγμή ὀλοκληρώνεται ἕνας ἀκόμη Ναός πρὸς τιμὴν τῆς Ἁγίας Τριάδος στό χωριό Μλαμπαλάσι, σέ μία βραχώδη καί κατάξερη περιοχή, ὅπου οἱ κάτοικοι ἐπιβιώνουν μέ τά λίγα ζῶα πού διαθέτουν, παρηγορώντας τήν παντελῆ φτώχεια τους.

Κατά τόν μήνα Ἰούλιο εἶχαμε τήν χαρά τῆς ἐπίσκεψης δύο ἐθελοντῶν ἀπό τήν Ἑλλάδα, οἱ ὁποῖοι ἦρθαν κοντά μας μέ πολύ ἐνθουσιασμό καί ἀγάπη γιά τό ἔργο τῆς Ἱεραποστολῆς. Συμμετεῖχαν στίς δραστηριότητες τοῦ Ἱεραποστολικοῦ μας Κέντρου καί στίς ἐξορμήσεις μας σέ διάφορα χωριά, ὅπου μοιράσαμε σχολικά εἶδη στούς μαθητές καί παραθέσαμε γεύματα μετά ἀπό κάθε Θεία Λειτουργία. Ἐπίσης, κάθε ἀπόγευμα συγκέντρωναν τούς ἱερεῖς καί τούς ψάλτες γιά τήν διδασκαλία βυζαντινῆς μουσικῆς. Καθ' ὑπόδειξη τοῦ Θεοφιλεστάτου

μελοποίησαν τό «Ἄξιόν ἐστί» καί ἄλλα ψαλτικά μέλη τῆς Θείας Λειτουργίας, φέρνοντας τοὺς ἰθαγενεῖς ἀδελφούς μας σέ ἐπαφή μέ τήν βυζαντινή λειτουργική παράδοση. Ἡ χαρά ὅλων ἦταν ἀπερίγραπτη. Σέ κάθε γωνιά τοῦ Ἱεραποστολικοῦ Κέντρου κατά τήν διάρκεια τῶν διακονημάτων, καί ὄχι μόνο, ἀκουγες διαρκῶς, μικροῦς καί μεγάλους, νά ψάλλουν τό «Ἄξιόν ἐστί» σάν μία διαρκή δοξολογία πρὸς τήν Κυρία Θεοτόκο γιά τήν πρόνοια καί σκέπη της στό ἔργο τῆς Ἱεραποστολῆς.

Αὐτή ἡ ἐνότητα καί τό ἀδελφικό πνεῦμα συνοδεύουν κάθε πλευρά τῆς διακονίας μας στήν Κεντρική Τανζανία, ἡ ὁποία δέν θά μπορούσε νά πραγματοποιηθεῖ χωρίς τήν συμβολή τῶν μελῶν καί τῶν δωρητῶν τοῦ Ἱεραποστολικοῦ Συνδέσμου «Ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός». Ἡ διαρκῆς σας συμπαράσταση καί ἡ ἀγωνία σας γιά τήν πρόοδο τοῦ ἱεραποστολικοῦ ἔργου καί τήν κάλυψη τῶν χιλιάδων ἀναγκῶν τῶν ἰθαγενῶν ἀδελφῶν μας, μᾶς δίνουν τήν δυνατότητα νά συνεχίσουμε τόν ἀγῶνα μας. Ἄλλωστε δέν πρέπει νά ξεχνᾶμε ὅτι ἡ δική σας ἀγάπη ταῖζει καθημερινά ἑκατοντάδες παιδιά στό Ἱεραποστολικό μας Κέντρο, ἐνῶ πρόσφατα ἡ γεμάτη ἀγάπη καρδιά σας προχώρη-

σε και στην διάνοιξη γεωτρήσεων.

Συνεχίζουμε, αδελφοί μου, την διακονία μας προσβλέποντας στην αγάπη σας και στα φιλάνθρωπα αισθήματα των αγνών ψυχών σας πού ποτέ μέχρι τώρα δέν μās έχουν ξεχάσει. Μέσα στις δυσκολίες πού προβάλλει ό σύγχρονος τρόπος ζωής πρέπει νά θυμόμαστε ότι τό σκύψιμο τής καρδιάς πρός τόν αδελφό είναι αυτό πού μετράει περισσότερο και χρωματίζει τήν καθημερινότητά μας μέ τά έλπιδοφόρα χρώματα του ούρανού. Ή κένωση του έαυτού μας και τό δόσιμο γιά τήν αγάπη του πλησίον είναι ένα μεγάλο μάθημα πού μās διδάσκει ή Ίεραποστολή. "Ένα μάθημα πού αποτελεί όδοδείκτη ζωής!

Μέ σεβασμό και άπέραντη
εύγνωμοσύνη,

Άρχιμ. Πορφύριος Όλυμπίτης
Πρωτοσύγκελλος Τεράς Έπισκοπής
Αρούσας και Κεντρικής Τανζανίας

*Ὁ Ἱερός Ναός, χώρος
παρουσίας τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ*

Ἡ Ἐκκλησία στήν πορεία τῆς ἱστορίας της διαμόρφωσε τούς χώρους προσευχῆς καί τέλεσης τοῦ μεγάλου μυστηρίου τῆς Θείας Εὐχαριστίας. Πρῶτα δημιουργεῖτο ἡ ἐκκλησιαστική κοινότητα, πρῶτα πίστευαν οἱ ψυχές στόν Χριστό, ἐνώνονταν μέ τήν Ἐκκλησία διά τοῦ βαπτίσματος καί μετά ἀναζητοῦσαν χώρο συγκέντρωσης.

Στήν ἀρχή χώροι προσευχῆς ἦταν τά χριστιανικά σπίτια, «οἱ κατ' οἶκον ἐκκλησίες». Σύν τῷ χρόνῳ μέ τήν ἀνάπτυξη τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, δημιουργοῦνταν καί ιδιαίτεροι καί χαρακτηριστικοί χώροι λατρείας.

Πρό Χριστοῦ ὁ Ναός ἦταν ὁ χώρος παρουσίας τοῦ Θεοῦ, στόν ὁποῖο ἔμπαιναν μόνο οἱ Ἱερεῖς. Στήν μετά Χριστόν ἐποχή ὁ Ναός εἶναι ὁ χώρος παρουσίας τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ. Ὁ Ναός παίρνει ἀξία ἀπό τήν συγκέντρωση τῶν πιστῶν καί τά τελοῦμενα μυστήρια.

Βέβαια τό χτίσιμο ἑνός Ναοῦ εἶναι σχετικά εὐκολή ὑπόθεση. Τό κτίσιμο ὁμως τῆς πίστεως σέ μία ψυχή μέ τήν Ἱεραποστολή εἶναι τό πρῶτιστο καί τό πῶς δύσκολο.

Ἐχω συναντήσει χιλιάδες Ναοὺς ἐγκαταλελειμμένους καί ἐρειπωμένους χωρίς χριστιανούς στήν Μικρά Ἀσία καί στά πρῶην κομμουνιστικά κράτη. Μέ πρῶτον τόν μέγιστο Ναό τῆς Ἁγίας Σοφίας, πού ἀπό μουσεῖο ἔγινε καί τζαμί ἀπό τοὺς ἀλλόπιστους.

Ὁ πρῶτος σκοπός τοῦ ἱεραποστολικοῦ ἔργου στήν Μπουκόμπα ἦταν, κατά τήν ἐντολή τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου μας κ. Θεοδώρου, ἡ ἐπανασύνδεση κληρικῶν καί χριστιανῶν μέ τήν Ἐκκλησία, ἀφοῦ εἶχε κλονισθεῖ πολύ σοβαρά ἡ ἐνότητα. Πολλοί κληρικοί εἶχαν φύγει σέ σχίσματα καί μεταξύ τους ὑπῆρχε μεγάλη

ἀντιπαλότητα. Οἱ δέ χριστιανοί εἶχαν φύγει σέ αἰρετικές ψευτο-ἐκκλησίες. Ὑπῆρχαν Ναοί χωρίς χριστιανούς. Σέ ἐπιστολή τοῦ Πατριάρχου σέ Ἐπίσκοπο τοῦ ἔλεγε: «*Σταμάτα νά χτίζεις ναοὺς καί νά ἀνοίγεις πηγάδια. Κοίταξε νά συμμαζέψεις τοὺς ἱερεῖς καί τοὺς χριστιανούς σου*».

Οἱ Ἱερεῖς μας βιάζονται στήν Ἱεραποστολή καί δημιουργοῦν πολλές νέες Ἐνορίες. Ὅμως μέ τήν δημιουργία μιᾶς κοινότητας, μέ τίς βαπτίσεις, πρέπει νά ἀγορασθεῖ οἰκόπεδο καί νά κτισθεῖ Ναός. Καί τά δύο αὐτά χρειάζονται χρήματα. Εἴμαστε ἀναγκασμένοι νά βάλουμε φρένο στήν βιασύνη τῶν Ἱερέων καί νά τοὺς ἐπικεντρώσουμε στήν ἀνάγκη κατήχησης, κατάρτισης καί στήριξης στήν ὀρθόδοξη πίστη στοὺς κατηχούμενους. Τοὺς λέμε:

-Νά ἐπιμένετε στήν κατήχηση. Μὴ βιάζεσθε νά βαπτίζετε.

Ἔτσι κερδίζουμε καί χρόνο μέχρι νά μπορέσουμε νά ὀργανωθοῦμε τεχνικά καί οἰκονομικά καί νά κτίσουμε Ναό, γιὰ τήν καινούργια κοινότητα.

Στόχος μας εἶναι νά δημιουργήσουμε ἓνα τεχνικό γραφεῖο μέ δικό μας ὑπεύθυνο, πού κατ' ἀρχάς θά ὀργανώσει τήν καταγραφή-ἀποτύπωση τῶν ὑπαρχόντων οἰκοπέδων καί κτισμάτων καί θά ὀργανώσει ἐμπιστο συνεργεῖο τῆς Ἐπισκοπῆς πού θά χτίζει τοὺς Ναοὺς.

Περιμένουμε τόν ὀρθόδοξο ἀρχιτέκτονα Ρόμπερτ Ποϊσιάν, πού σπούδασε στήν Λευκωσία μέ τήν βοήθεια τοῦ π. Αναστασίου Πογιατζή, γιά νά γίνει πραγματικότητα ὁ στόχος γιά ἀνέγερση Ὁρθόδοξων Ναῶν.

Ἐδῶ καί δύο χρόνια μέ τόν ναοδόμο κ. Ἀντώνη Νοταρᾶ δημιουργήσαμε ἕναν Ὁρθόδοξο Ναό γιά τήν Ἀφρική. Κάναμε πράξη τήν ἀρχή τῆς προσαρμογῆς τοῦ Βυζαντινοῦ Ναοῦ σέ ἀφρικανικό περιβάλλον. Κρατήσαμε γιά βάση μας τά στοιχεῖα τοῦ τρούλλου καί τοῦ σταυροειδοῦς καί τό ἐνώσαμε μέ τήν ροτόντα, πού εἶναι ἡ παραδοσιακή ἀρχιτεκτονική τῶν σπιτιῶν τῆς Ἀφρικής.

Τό χτίσιμο ὁμως ἑνός Ναοῦ ἀπαιτεῖ πολλά χρήματα καί δέν μπορεῖ νά τό ἀντιμετωπίσει ἡ Ἐπισκοπή ἀπό μόνη της. Τό κτί-

σιμο ἑνός τέτοιου Ναοῦ θά πρέπει νά προσαρμοσθεῖ τεχνικά καί οἰκονομικά στά δεδομένα τῆς Ἀφρικής. Καί νά εἶναι προσιτή ἢ δαπάνη στίς δυνατότητες τῶν δωρητῶν ἀπό Ἑλλάδα.

Τά δύο προηγούμενα χρόνια ἐπικεντρωθήκαμε στήν ἀγορά 22 οἰκοπέδων, ὅπου κτίσθηκαν πρόχειροι ναοί, γιά νά μποροῦν οἱ χριστιανοί νά προσεύχονται.

Προτείνουμε σέ μεγάλες πολυπληθεῖς Ἐνορίες τῆς Ἑλλάδος, τῆς Κύπρου καί τῆς ὁμογένειας, νά ἀναλάβουν τό κτίσιμο ἑνός Ναοῦ μέ τήν βοήθεια πιστῶν ἐνοριτῶν, πού μποροῦν.

Πρέπει νά περιορισθεῖ ἡ ἀνέγερση μικρῶν ναϊδρίων στήν Ἑλλάδα, πού τά περισσότερα λειτουργοῦνται μία δύο φορές τόν χρόνο. Μέ τά χρήματα πού κτίζεται ἕνα ἐξωκκλησι ἢ παρεκκλησι

στην Ελλάδα, με τὰ ἴδια χρήματα κτίζεται ἕνας ἐνοριακὸς Ναὸς στὴν Ἀφρική.

Αὐτὸ ἐπαφίεται στὴν καθοδήγηση τῶν εὐλαβεστάτων ἱερέων τῆς Ἑλλάδος, νὰ κατευθύνουν τοὺς πιστοὺς γιὰ νὰ προσφέρουν στὴν Ἱεραποστολή.

Ἡ Ἐξωτερικὴ Ἱεραποστολή, πού ξεκίνησε στὶς ἀρχές τῆς δεκαετίας τοῦ '60, εἶναι κατὰ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο τῆς Ἀλβανίας Ἀνα-

στάσιο ἢ ἐποποιῖα τοῦ νεώτερου Ἑλληνισμοῦ. Μεταξὺ τῶν ἱεραποστολῶν πού βοηθήθηκαν στὴν Ἀφρική, εἶναι καὶ ἡ δική μας, ἡ Ἱεραποστολή τῆς Μπουκόμπας, πού ξεκίνησε τὸ 1962.

Συνεργοὶ σ' αὐτὴν τὴν ἐποποιῖα εἶναι καὶ οἱ Ἱεραποστολικοὶ Σύλλογοι, πού ἐμπνεύσθηκαν ἀπὸ τὸ κάλεσμα τοῦ Κυρίου «πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη» (Ματθ. 28,19).

Συνεχίστε νὰ στηρίζετε τοὺς Ἱεραποστολικούς Σύλλογους, πού στηρίζουν τὰ ἱεραποστολικά κλιμάκια ὅπου γῆς. Εἶναι πρωτοβουλίες πού ἀπὸ «τὰ μετόπισθεν» ἐνισχύουν τοὺς ἱεραποστόλους στό μέτωπο, γιὰ τὴν ἀγάπη καὶ τὴν δόξα τοῦ Χριστοῦ μας.

Ἀγαπητοὶ φίλοι τῆς Ἱεραποστολῆς, ἡ φλόγα τῆς Ὁρθοδοξίας πού φέγγει στὸν μαῦρο αὐτὸ τόπο, μὴν ἀφήσετε νὰ σβήσει! Θέλει τὸ λάδι τῆς ἀγάπης σας γιὰ νὰ συνεχίζει νὰ φωτίζει τίς ψυχές. Νὰ ὁμολογεῖ τὸν Χριστὸ καὶ νὰ δοξάζει τὴν μητέρα μας Ἐκκλησία!

Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Ἐπισκοπῆς

Οί κατασκηνώσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κανάνγκας

Ἡ Ἱερά Μητρόπολη Κανάνγκας ἐνδιαφέρεται πρωτίστως γιά τήν λατρευτική ζωή τῶν πιστῶν της. Μé ἰδιαίτερη μάλιστα εὐθύνη συντονίζεται τό πνευματικό ἔργο γιά τούς μικρούς χριστιανούς, τά μικρά καί μεγάλα παιδιά.

Στά μέσα Ιουλίου πραγματοποιήθηκε ο άγιασμός για την έναρξη της πρώτης κατασκηνωτικής περιόδου στην ιστορική πόλη Καλαμπά. Αυτές οι κατασκηνώσεις αποτελούν μέρος των ιεραποστολικών δραστηριοτήτων της Ί. Μητρόπολης εν όψει της καλοκαιρινής περιόδου. Η κατήχηση και η διακονία των νέων συνδυάζεται με την άναψυχή και την ξεκούραση των διακοπών, αλλά γίνεται ουσιαστικότερη με την προσφορά του λόγου του Θεού, τό παιχνίδι, την δημιουργική δραστηριότητα, την συντροφιά, την ήρεμία, την προσευχή, τό τραγούδι, τόν ύμνο.

Οι φετινές κατασκηνώσεις αγοριών και κοριτσιών των Δημοτικών Σχολείων της Μητροπόλεως έφεραν αντίστοιχα τόν τίτλο «Κύριε, μεθ' ήμών γενου» και «Μείνε μαζί μας». Σέ αυτές δόθηκε ή δυνατότητα στά παιδιά νά ζήσουν σύμφωνα μέ τά πρότυπα της Όρθόδοξης Έκκλησίας μας.

Τήν Κυριακή των Άγιων Πατέρων της Δ' Οικουμενικής Συνόδου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κανάνγκας κ. Χαρίτων τέλεσε τήν Θεία Λειτουργία στόν χώρο των κατασκηνώσεων των αγοριών στην περιοχή Λουλούα, όπου οι πιστοί είχαν καταφθάσει από τό βράδυ του Σαββάτου για νά συναντήσουν τόν Ποιμενάρχη τους και νά λάβουν τίς εύλογίες

του. Κατά τήν διάρκεια του κηρύγματος ο Σεβασμιώτατος πρό-έτρεψε τούς πιστούς νά ακολουθήσουν τό παράδειγμα των Άγιων Πατέρων πού αγωνίστηκαν νά διαφυλάξουν τήν πίστη και νά μās τήν μεταδώσουν ανόθευτη.

Στό τέλος της Θείας Λειτουργίας σέ κλίμα χαράς και συγκίνησης πραγματοποιήθηκε ή Άκολουθία του Σαραντισμού ενός βρέφους κατά τό πρότυπο της Παναγίας μας πού μετέφερε τόν Υιό της στόν Ναό ως εύπρόσδεκτη θυσία.

Μετά τήν απόλυση τά νεαρά αγόρια της κατασκήνωσης πα-

ρουσίασαν ποιήματα και συμμετείχαν σε άθλοπαιδιές, ενώ οι μάμες της Ένορίας τραγούδησαν όμορφα τοπικά τραγούδια προς τιμήν του Σεβασμιωτάτου. Στην συνέχεια παρατέθηκε ύπαιθριο γεύμα σε όλους τους συμμετέχοντες, λίγο πριν την αναχώρησή τους από τον Ναό.

Μεγάλη εύλογία τόσο για την Ίερά Μητρόπολη Κανάνγκας όσο και για τους νέους της κατασκήνωσης αποτέλεσε η παρουσία του Πανασιολογιώτατου Αρχιμανδρίτη π. Θεολόγου, πνευματικού τέκνου του Αγίου Παϊσίου του Αγιορείτου. Ο π. Θεολόγος μίλησε με απλά και κατανοητά λόγια για την Τελική Κρίση και ζήτησε από όλους να μην κατακρίνουν τους άλλους ή να βλέπουν μόνο τις αμαρτίες τους, γιατί αυτό προκαλεί την οργή του Θεού, αλλά αντίθετα να αγωνίζονται για τις δικές τους αμαρτίες και να προσεύχονται

διαρκώς για τό έλεος του Θεού.

Την τελευταία ημέρα της κατασκήνωσης των αγοριών τό πρόγραμμα περιλάμβανε επίσκεψεις στο μεγάλο ποτάμι Λουλούα που διατρέχει την περιοχή, στο Μοναστήρι και σε διάφορες άλλες έξοχές γύρω από τον χώρο της κατασκήνωσης. Τά παιδιά χάρηκαν για την όμορφη έκδρομή και εύχαρίστησαν τον Σεβασμιώτατο κ. Χαρίτωνα, που ήταν δίπλα τους όλες αυτές τις μέρες, καθώς επίσης και τους Ίερείς και τους Αρχηγούς που τους συνόδευαν και εργάζονται άοκνα για την πνευματική προκοπή των χριστιανών. Ο Σεβασμιώτατος ανέπεμψε δέηση στον Παντοδύναμο Θεό μας για την σκέπη και την προστασία των νεαρών παιδιών όλο αυτό τό χρονικό διάστημα και εύχαρίστησε τους γονείς που έμπιστεύτηκαν τά παιδιά τους στην Ίερά Μητρόπολη.

Ακολούθησε η δεύτερη φάση

Όμαδική βάπτιση στό χωριό Μουνγκουλόνγκα

Ἡ Ἱερά Μητρόπολη Κατάνγκας συνεχίζει τό δύσκολο καί επίπονο ἱεραποστολικό ἔργο της γιά τόν Εὐαγγελισμό τῶν Ἀφρικανῶν ἀδελφῶν μας. Μέσα σέ δύσκολες συνθήκες καί συχνά πρωτόγονες καταστάσεις προσπαθοῦμε νά μεταφέρουμε τό μήνυμα τοῦ Εὐαγγελίου σέ δύσβατες περιοχές, ἐκεῖ πού δέν ἔχει ἀκουστεῖ τό μήνυμα τῆς Ἀναστάσεως μετά ἀπό δύο χιλιάδες χρόνια. Δέν ἔχουν γευθεῖ οἱ ἄνθρωποι τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ἀλλά οὔτε ἔχουν ἀκούσει τόν ἦχο τῆς καμπάνας.

Σέ τέτοιες ἀντίξοες συνθήκες ἐργαζόμαστε, γιά νά μπορέσει νά ἐξαπλωθεῖ τό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλά καί νά δοξάζεται ἀκατάπαυστα τό ὄνομα τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ.

Ἔτσι, λοιπόν, μέ τήν Χάρη τοῦ Θεοῦ καί τίς εὐλογίες τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πάπα καί Πατριάρχῃ Ἀλεξανδρείας καί πάσης Ἀφρικῆς κ.κ. Θεοδώρου Β΄, τήν Τρίτη 13 Ἰουνίου 2023, διακόσια πενήντα χιλιόμετρα μακρῶ ἀπό τό Κολουέζι, στό χωριό Μουνγκουλούνγκα, τελέσαμε τό μυστήριό τοῦ βαπτίσματος σέ παρακείμενο ποταμό.

Μῆνες πρὶν τελεσθεῖ τό μυστήριό τοῦ βαπτίσματος, ὁ ἔφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας κατηχοῦσε τούς συγκεκριμένους Χριστιανούς, ὥστε κατάλληλα προετοιμασμένοι νά δεχθοῦν τό βάπτισμα καί νά γίνουν νέα μέλη τῆς Ἐκκλησίας μας.

Πρὶν τήν ὁμαδική βάπτισμα τελέσαμε Θ. Λειτουργία στόν πλινθόκτιστο Ἱερό Ναό, πλαισιωμένοι ἀπό Ἱερεῖς καί Διακόνους τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Ὁ Ἱερός Ναός ἦταν κατάμεστος ἀπό χριστιανούς, οἱ ὁποῖοι συμμετεῖχαν καρδιακά στήν Θεία Λειτουργία. Ὁ Ναός εἶναι μικρός, ὁμως ὁ πόθος, ἡ ἀγάπη, ἡ πίστη καί ἡ χαρά αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων σέ συγκινεῖ σέ μέγιστο βαθμό. Ὅλοι μαζί, «ἐν ἐνὶ στόματι καί μιᾷ καρδίᾳ», καταθέσαμε τίς προσευχές καί τά αἰτήματά μας στόν Θεό τῆς ἀγάπης γι' αὐτή τήν μεγάλη εὐλογία πού θά εἶχαν κάποιοι κατηχούμενοι, νά ὀδηγηθοῦν καί νά ἀναγεννηθοῦν στήν νέα ζωή τῆς Ἐκκλησίας.

Ἔτσι καί ἐγινε. Ἡ ὥρα τοῦ βαπτίσματος ἐφθασε. Ὁ π. Ἰωακείμ μέ τούς συνεργάτες του ἐτοίμασαν τόν χῶρο, στόν ὁποῖο ἑκατόν δέκα (110) κατηχούμενοι θά ἔμπαιναν μέσα στό ποτάμι, γιά νά βαπτιστοῦν.

Μικροί καί μεγάλοι μετά τήν κατάδυσή τους μέσα στό ἁγιασμένο νερό, ἔλαβαν τό χρῖσμα, ἔλαβαν τά δῶρα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τά ὁποῖα θά τά καλλιεργήσουν πλέον στόν χῶρο τῆς Ἐκκλησίας, ὥστε νά ἀναδειχθοῦν

ἄξιοι αὐτῆς τῆς κλήσεως καί νά πολιτογραφηθοῦν στήν Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Ἐμπειρίες ζωῆς πού σέ παραπέμπουν στά χρόνια τῶν Ἀποστόλων, οἱ ὁποῖοι ἔκαναν πράξη τόν λόγο τοῦ Χριστοῦ: *Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τά ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτούς εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος...* (Ματθ. 28,19).

Ὅμως ὁ Ἱερός Ναός εἶναι πάρα πολύ μικρός, χτισμένος μέ λάσπη καί ἄχυρα. Εἶναι ἐπιτακτική ἀνάγκη νά χτιστεῖ ἕνας μεγαλύτερος Ναός μέ τσιμέντο καί σίδερα, ὥστε νά μποροῦν οἱ ἄνθρωποι νά τελοῦν σέ καλύτερες συνθήκες τά λατρευτικά τους καθήκοντα.

Εὐελπιστοῦμε στήν βοήθεια καί τήν στήριξή σας, καθώς γνωρίζουμε ἀπό τό παρελθόν ὅτι σέ

κάθε κέλευσμά μας ἀνταποκριθήκατε.

Σᾶς εὐχαριστοῦμε ἐκ βάθους καρδίας, καί ἰδιαίτερος ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κατάνγκας κ. Μελέτιος, γιά ὅλα αὐτά τά χρόνια πού στηρίζετε τό ἔργο τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας, ὅπως καί τήν μεγάλη βοήθεια πού μᾶς προσφέρετε.

Εὐχόμαστε ὁ Πανάγαθος Θεός νά εὐλογεῖ τά ἔργα τῶν χειρῶν σας καί νά σᾶς χαρίζει ψυχική καί σωματική ὑγεία, ὥστε οἱ κόποι σας νά ἐκπονηταπλασιαστοῦν καί ἡ πορεία τῆς ζωῆς σας νά σᾶς ὀδηγήσει στήν Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Μετ' εὐχῶν,

† Ὁ Κωνσταντιανῆς Κοσμᾶς

Ὁ Βασιλεὺς
τῶν
βασιλευόντων

Πεντηκοστή στον νεοαναγειρόμενο Ίερό Ναό τῆς Ἁγίας Ἄννας στό Κισανγκάνι

Πρὶν λίγους μῆνες βρέθηκα στὴν λίμνη τοῦ Ἄλμπερτ στὰ ἀνατολικά σύνορα τοῦ Κονγκό μέ τὴν Οὐγκάντα. Μέ τούς λιγοστούς Ἕλληνες πού ἀπέμειναν στὸν τόπο μας καθόμαστε στὴν βεράντα τοῦ ἀγαπητοῦ μας ἀδελφοῦ Δημήτρη καὶ συζητοῦμε γιὰ τὸ μέλλον τῆς περιοχῆς αὐτῆς πού κάποτε φιλοξενοῦσε πολλές οἰκογένειες Ἑλλήνων. Πρόκειται γιὰ τὴν ἑβδομὴ μεγαλύτερη λί-

μνη στὴν Ἀφρική, τὴν δεύτερη δὲ στὴν εὐρύτερη περιοχή, πού δὲν ἔχει σέ τίποτε μᾶλλον νὰ ζηλέψει ἀπὸ τίς πανέμορφες θάλασσες τῆς Πατρίδας μας.

Ἦταν μιά ἀπὸ τίς πρώτες ἡμέρες μου στὸν τόπο αὐτό, τὸν ὁποῖο ὁ Πατριάρχης μας ἀνέθεσε στὴν ἐλαχιστότητά μου, γιὰ μιά πρώτη ἴσως προσπάθεια ἐντατικοποίησης τῆς Ὁρθόδοξης Ἱεραποστολικῆς δράσης.

Δέν περίμενα νά έπισημάνω κάποιο ιδιαίτερο γεγονός, καθώς ήταν ή πρώτη φορά πού έπισκεπτόμουν τόν τόπο αυτό. Ήμουν όμως ήδη ένθουσιασμένος μέ τό περιβάλλον, τό όποιο μου θύμιζε τόσο τήν Ελλάδα μας, όσο καί τήν Μαδαγασκάρη καί τά εκεί ιεραποστολικά ταξίδια στίς άνυδρες παραθαλάσσιες περιοχές του Νότου, όπου έξάντλησα πολλά από τά πνευματικά καί σωματικά μου άποθέματα.

Τώρα κάθομαι μέ τόν άγαπητό μου Γεώργιο, έναν από τούς λιγοστούς Έλληνες πού απέμειναν στην Έλληνική Κοινότητα της Μπούνια καί άτενίζουμε μαζί τίς γαλαζοκόκκινες άνταύγειες του Κονγκολέζικου ήλιου, στά βουνά της Ούγκάντα πού πανέμορφα ύψώνονται στην αντίπερη όχθη. Ο ήλιος δύει. Κάναμε ήδη μερικά ταπεινά σχέδια για τό μέλλον της Όρθοδοξίας στην περιοχή.

Ξαφνικά μου άνακοινώνεται ότι σέ λίγο έρχεται ό ...Βασιλιάς. «Μά έγώ στην ζωή μου δέν έχω συζητήσει μέ βασιλιά», άπαντώ. Μή γνωρίζοντας καλά τίς τοπικές διαλέκτους άναρωτιόμουν μάλιστα τί θά μπορούσα νά του πώ. «Θά δείς», μου λέει ό Γεώργιος. «Είναι άπλός».

Μετά από μία ώρα έρχεται, λοιπόν, ό κρατών τήν έξουσία του τόπου. Νέος στην ήλικία, χαμογελαστός, μου άπλώνει τά

χέρια καί μέ άσπάζεται άδελφικά. Πιάσαμε τήν συζήτηση. Έγώ μέ τά Λινγκάλα, εκείνος λίγο Σουαχίλι λίγο Άγγλικά καί λίγο Έλληνικά για νά μήν ξεχνούμε καί τίς ρίζες μας, πιάσαμε τήν κουβέντα για μία περίπου ώρα. Μου διηγούνταν τίς φιλικές σχέσεις του πατέρα του μέ τούς Έλληνες της περιοχής, οι όποιοι ήταν κάποτε όνομαστοί ψαράδες εδώ. Μιλήσαμε για τήν Έκκλησία μας. Του μίλησα για τόν σεβασμό πού τρέφω παιδιόθεν προς τούς άρχοντες τών λαών, ειδικά δέ, για τόν σεβασμό τόν όποιο μου ένέπνεε ή άπλότητά του.

Ο μικρός βασιλιάς μας, μου λέει τότε τά έξής: «Ός βασιλιάς αυτού του τόπου αλλά καί άδελφός σου πλέον, εύλογώ σήμερα όλους έσάς τούς Έλληνες πού ήλθατε νά βοηθήσετε τόν τόπο μας. Εύχομαι νά προκόψει ή Όρθόδοξη Έκκλησία καί νά γεμίσει μέ πιστούς. Είμαστε κοντά σας καί θά στεκόμαστε δίπλα σας, όποτε μάς χρειάζεστε».

Κι έγώ συγκινημένος του άπαντώ: «Βασιλιά μου, σέ εύχαριστώ για τίς εύχές σου. Από τήν πρώτη στιγμή μου ένέπνευσες τήν άγάπη καί τήν έμπιστοσύνη προς τό πρόσωπό σου. Πρέπει νά γνωρίζεις ένα πράγμα. Σέ σέβομαι, γιατί ξέρω πολύ καλά ότι ή έξουσία πού έχεις, σου έχει δοθεί από κάποιον Άλλον. Εκείνος είναι επί-

σης Βασιλιάς και σου έδωσε ένα κομμάτι από τον ίδιο τον Έαυτό Του, για να τό διαχειριστείς για τό καλό τών ανθρώπων σου.

Τό όνομά του είναι Βασιλεύς τών βασιλευόντων και Κύριος τών κυριευόντων. Έγώ ως άπλός Του διάκονος σου μεταφέρω μέ τήν σειρά μου τίς εύλογίες Του και σέ αναμένω μέ λαχτάρα αδελφική στην Έκκλησία μας. Ήλθα εδώ για να σου κάνω γνωστό Αυτόν τόν Βασιλιά. Όπως μέ απλότητα μέ δέχθηκες σήμερα, έτσι και έγώ μέ απλότητα και αγάπη σέ θέτω ως αδελφό πρώτα στην καρδιά μου και μετά στόν νοϋ και στην ύπαρξή μου.

Και αν άκόμα ή παράδοσή σας, δέν μου έπιτρέπει να σέ άγγίξω, άσε με να σέ άγκαλιάσω αδελφικά, όπως σου άξίζει και όπως αρμόζει στην πίστη μας».

Άνοιξε τά χέρια του και άφου μέ άσπάσθηκε όντως, μέ διαβεβαίωσε επίσης για τά άμοιβαία του αισθήματα.

Ήταν ή πρώτη μου μέρα στην λίμνη του Άλμπερτ. Στά μαρτυρικά αυτά σύνορα του Κονγκό, πού τά μαστίζει ή έσωτερική μετανάστευση λόγω τών άλλεπάλληλων έμφυλιών. Έδώ πού τελειώνει ή Μεγάλη Άνατολή του Κονγκό. Έδώ πού ανατέλλει και σβήνει ό ήλιος καθημερινά, για τά άκριτικά σύνορα της Πατρίδας αυτής, προσπαθώντας κάθε

μέρα επιμόνως, να τήν φωτίσει μέ τήν έλπίδα για ένα νέο ξεκίνημα.

Μετά από μία βαθιά ίσως «νύχτα», άλλοτε πικρών και άλλοτε χαρούμενων αναμνήσεων, μιās ζωής πού παρέρχεται αλλά και ενός όνειρεμένου παραδείσου πού πάντα ό λαός θέλει και εύχεται να έπέρχεται, εδώ στο Κονγκό, στην άκριτική περιοχή του Ίτούρι, στο τέλος της Μεγάλης Άνατολής του μικρού και φτωχού κόσμου μας, πού μάς έταξε ό Θεός να υπηρετήσουμε.

Έδώ στο έπίγειο Βασίλειο ενός ταπεινού βασιλιά κάτω από τό υπερβασιλείο του Μεγάλου και Μοναδικού Βασιλέως τών βασιλέων. Ξεκινήσαμε σήμερα θαυμαστώσ τήν ιεραποστολή μας, έν απλότητι και έν εύχαϊς και εύλογίαις του Μακαριωτάτου Πατριάρχου μας και πάντων ύμών.

Εύχεσθε για τήν άνέγερση του πρώτου Όρθόδοξου Ίερού Ναου στόν τόπο, ό όποιος θα τιμάται στην Μεταμόρφωση του Σωτήρος. Τό οικόπεδο ήδη έχει βρεθεί. Προσευχόμαστε για τήν εύρεση δωρητών για τήν οικόδομηση της Έκκλησίας.

Έλάχιστος έν αδελφοίς,

Άρχιμ. Πολύκαρπος
Διαμαντόπουλος
Πατριαρχικός Έπίτροπος Κισανγκάνι

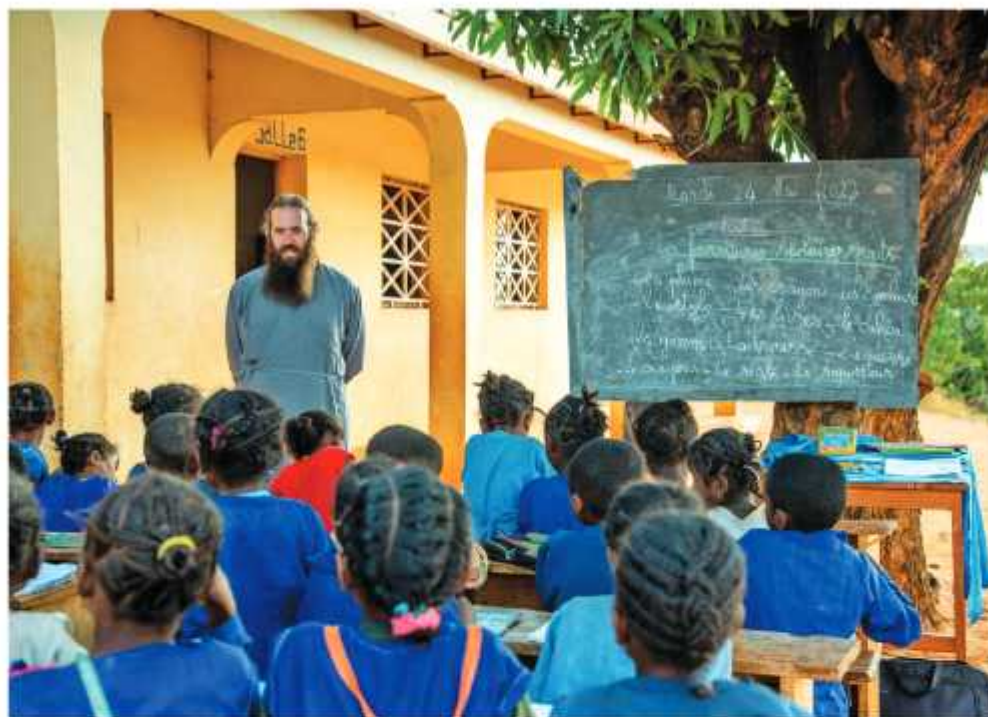
Εὐγνώμονες γιὰ τὴν ἀγάπη σας

Ἀγαπητοὶ μας ἀδελφοὶ καὶ συνοδοιπόροι,

Πάλιν καὶ πολλάκις ἐρχόμαστε εὐγνώμονες, ὡς ὀφειλὴ δυσανάλογη τῶν δυνατοτήτων μας καὶ ὡς ἔκφραση ἀγάπης ὑπέρτερης τῆς καρδιάς μας, διὰ μελάνης καὶ χάρτου νὰ καταγράψουμε τὰ ὅσα προσέφερε ὁ Ἱεραποστολικὸς Σύνδεσμος «Ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός» μέ τὴν ἀμέριστη στήριξη τῶν φίλων καὶ δωρητῶν του.

Μέ την συνδρομή τόσων και τόσων άφανών ήρώων ό Ίερός Καθεδρικός Ναός τών Άγίων Σιλουανού του Άθωνίτη και Σωφρονίου του Έσσεξ αποτελεί άπό λιμένα σωτηρίας και όρμητήριο έξάπλωσης του φαιδρού μηνύματος της Άναστάσεως στους έν σκιᾶ ακόμα εύρισκομένους αδελφούς.

Καί έπειδή ή σωτηρία έχει ώς προαπαιτούμενο τήν έν σώματι ύπαρξη, στους χώρους του Ίερού Καθεδρικού Ναού ύλοποιήθηκε τό κτήριο του Όρφανοτροφείου τών Διδύμων, του καταφυγίου βρεφών άπό τήν τραγική κατάληξη έξ αίτίας τών τοπικών

Ὁ Ἱερός Καθεδρικός Ναός τῶν Ἁγίων Σιλουανοῦ τοῦ Ἀθωνίτη καί Σωφρονίου τοῦ Ἑσσεξ

δεισιδαιμονιῶν. Ἡ ἔκταση τοῦ ἔργου καί οἱ ἀνάγκες πολλές, ἡ χάρη ὁμως τοῦ Κυρίου ὡς δρόσος περίσσεψε, στέλνοντας τά βήματά σας κοντά στήν δική μας μοναχική πορεία.

Τήν ἴδια εὐλογία λάβαμε καί στήν ὀλοκλήρωση τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ὁσίου Ἰωσήφ τοῦ Ἡουχαστοῦ. Ἡ μάνδρα τοῦ κτηριακοῦ συγκροτήματος καί ὁ

ἐξοπλισμός τῶν κελλιῶν καί τῶν αἰθουσῶν ἀποτελοῦν τήν πρώτη μαγιά γιά τήν πνευματική ἀνδρωση νέων, οἱ ὁποῖοι ὡς μιμητές τοῦ προτύπου τῶν νεοφανῶν Ἀγιορειτῶν Ἁγίων ὀρμοῦν στήν συσχέτιση μέ τόν Θεό διά τῆς ἡσυχίας.

Ἄλλωστε οἱ τρεῖς αὐτοί Ἅγιοι ἀγιάζουν πλέον τόν τόπο. Οἱ τρεῖς αὐτοί Ἅγιοι τίθενται προ-

Τό Καθολικό καί τά κελλιά τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ὁσίου Ἰωσήφ τοῦ Ἡσυχαστοῦ

στάτες τοῦ ιεραποστολικοῦ ἔργου τῆς Ἱερᾶς Ἐπισκοπῆς μας. Οἱ τρεῖς αὐτοὶ Ἅγιοι ὁδήγησαν ἐσᾶς νά πράξετε τόσα πολλά. Καί αὐτούς τοὺς τρεῖς Ἁγίους παρακαλῶ νά γεμίζουν τό διάβασας μέ φῶς Χριστοῦ ἕως τόν παράδεισο.

Αναπέμπουμε τίς θερμές μας εὐχαριστίες πρὸς τόν Κύριο καί Θεό μας γιά νά φωτίζει καί νά εὐλογεῖ τοὺς φίλους καί δωρητές τοῦ Ἱε-

ραποστολικοῦ Συνδέσμου «Ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός», ὁ ὁποῖος στηρίζει καί ἐνισχύει ποικιλότητα τὴν θεάρεστη πνευματική καί κοινωνική μας προσπάθεια.

Μετ' εὐχῶν

καί τῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης,

† Ὁ Τολιάρας καί Νοτίου
Μαδαγασκάρης Πρόδρομος

KENYA

Ο ΑΦΡΙΚΑΝΟΣ ΔΑΣΚΑΛΟΣ

καί ἡ θυσιαστική προσφορά του

Πολλές φορές ἔχω γράψει γιά τήν θυσιαστική καί ὀλοκληρωτική προσφορά τῶν ἰθαγενῶν δασκάλων. Εἶναι μία προσωπική μαρτυρία μέσα ἀπό τίς διάφορες ἐπισκέψεις μου σέ σχολεῖα τῶν ἀπομακρυσμένων περιοχῶν, πού οἱ συνθήκες διαβίωσης εἶναι σκληρές καί ἀπάνθρωπες.

Γι' αὐτό σέ μία ἀπ' αὐτές τίς ἐπισκέψεις μου σ' ἕνα ἀπόμερο σχολεῖο τοῦς ὀνόμασα ἥρωες καί μάρτυρες. Γιατί; Ἀπλούστατα ἔψαχνα νά βρῶ ἕνα πράσινο κλαρί, λίγο νερό, κάτι τό ἐντυπωσιακό ἀπό τήν ὀμορφη Δημιουργία! Τέτοια ξηρασία, τόση σκόνη, ἕνας ἀέρας δυνατός, ὄλα ξερά καί χωρίς ζωή. Διερωτήθηκα τί ἦταν ἐκεῖνο πού κρατοῦσε τοῦς δασκάλους σ' αὐτή τήν τόσο, γιά μένα φυσικά, ἀπαράδεκτη καί ἀνούσια κατάσταση.

Κοίταξα ξανά και ξανά, μά τίποτε δέν δικαιολογοῦσε τό χαμόγελο, ὄχι μόνο τῶν δασκάλων ἀλλά καί τῶν παιδιῶν. Πόνεσα εἰλικρινά, μά τό γεγονός ὅτι οἱ δάσκαλοι μέ τήν δυναμικότητα καί τόν βαθύ πόθο τους ἀγωνίζονται νά δώσουν μόρφωση σ' αὐτά τά ἀπροστάτευτα παιδάκια, δέν δικαιολογοῦσε καθόλου τήν δική μου σκέψη.

Μ' ἓνα φυσικό καί καλοπροαίρετο τρόπο μέ διαβεβαίωσαν ὅτι ὑπηρετοῦν τόν ἴδιο τόν Χριστό, ἀφοῦ αὐτά τά φτωχά καί χωρίς γονεῖς παιδάκια εἶναι μορφές καμωμένες ὅπως ὁ Θεός θέλησε νά τίς δημιουργήσει.

«Κύριε, ἐλέησον», ψιθύρισα καί προσπάθησα νά μήν ἀντιληφθοῦν ὅτι ἤθελα νά σκουπίσω τό δάκρυ, καθώς ἄθελά μου συγκλονίστηκα μέ τά λόγια καί τίς σκέψεις τους. Εἶπα νά σιωπήσω, ἀλλά ταυτόχρονα ἔκανα τίς ἴδιες σκέψεις. Τί τούς συγκινεῖ καί παραμένουν τόσο πιστοί καί ἀφοσιωμένοι στίς ἐπάλλξεις τῆς μοναξιάς καί τῆς στέρησης. Ἦρωες καί μάρτυρες, λοιπόν, τί ἄλλο νά τούς ὀνομάσω.

Ἀπό τίς πρώτες μέρες τῆς ἐδῶ ἀφιξης καί παρουσίας μου ἔδωσα προτεραιότητα στήν παιδεία. Τότε τά πράγματα καί οἱ καταστάσεις βρισκόνταν σέ ἄθλια κατάσταση.

Βλέποντας καί γνωρίζοντας αυτές τίς άθλιες καταστάσεις ή σκέψη νά συγκεντρώσουμε σ' έναν χώρο, πού τότε ήταν ένα χωράφι μέ άγρια βλάστηση, καί νά βοηθήσουμε τά παιδάκια αυτά τής φτωχογειτονιάς, γιά νά μήν βρίσκονται συνέχεια εκεί πού πετάνε τά σκουπίδια ψάχνοντας νά βροϋν κάτι νά τραφοϋν, άρχισε δειλά-δειλά νά γίνεται πραγματικότητα!

Ό ύποτιθέμενος Ναός, βασιικά ένα καλύβι, συγκέντρωνε τήν εποχή εκείνη καλό αριθμό πιστών μέ πρωταγωνιστή έναν από τούς πρωτοπόρους ιερείς μας καί μέ μία καταπληκτική

χορωδία. Άπ' αυτή λοιπόν τήν Ένορία, βγήκαν ιερείς πού ήλθαν έδώ καί φοίτησαν στην Σχολή μας καί τέλος χειροτονήθηκαν καί ύπηρετοϋν σέ διάφορες ένορίες.

Καλλιεργήθηκε στους ανθρώπους τό αίσθημα τής μεγάλης αγάπης καί πρόνοιας του Θεού, ανεξάρτητα αν ζοϋν σ' αυτές τίς μίζερες συνθήκες.

Η αγάπη καί ή άποδοχή μά πρό παντός ή στοργική μέριμνα σ' αυτούς τούς φτωχούς μέν αλλά βαθιά πιστούς ένοριτες, μάς βοήθησε, ώστε τά παιδάκια ιδιαίτερα ν' άρχίσουν εκτός από τά κατηχητικά μαθήματα καί

σχολείο μ' έναν δάσκαλο στην άρχή εκεί στό χωράφι κάτω από τήν σκιά ενός δέντρου.

Μ' αυτό τόν τρόπο δώσαμε έλπίδα όχι μόνο στό παιδάκια αλλά και στός γονείς τους, άν και τά πιό πολλά ήταν όρφανά.

Τά χρόνια κυλούσαν γρήγορα. Τό σχολείο, ύπαιθριο άκόμα, τράβηξε τήν προσοχή πολλών παιδιών πού είχαν δίψα για μάθηση. Τούς δίναμε, ένθουμοῦμαι, και ένα κομμάτι φωμί και ένα ρόφημα.

Γιά νά δημιουργήσουμε τουλάχιστον μία ζωντανή παρουσία τής Όρθόδοξης Έκκλησίας στην περιοχή αυτή, όταν είχαμε έκδρομείς από τήν Κύπρο ή τήν Ελλάδα, τούς βάζαμε μέσα στό πρόγραμμα νά επισκέπτονται διάφορες ένορίες και ιδιαίτερα τίς πιό πρωτόγονες και άπομακρυσμένες.

Βλέποντας τίς τόσο φτωχές γειτονίες, συγκινούνταν και έτσι σιγά-σιγά έδειχναν ένδιαφέρον και αναλάμβαναν νά χτίσουν τήν έκκλησία ή τό σχολείο. Έτσι μέσα σέ λίγο χρονικό διάστημα κτίστηκε ό Ναός και στην συνέχεια και τό σχολείο εκεί στην παραγκούπολη. Ένας ώραιότατος Ναός, μικρός μέν αλλά όμορφος, μ' ένα περιποιημένο καμπαναριό και φυσικά

πέτρινο δημοτικό, πού έγιναν τό γόητρο και τό έγκαλλώπισμα εκεί στην φτωχογειτονιά.

Στήθηκε μέ άλλα λόγια ένα προπύργιο τής Όρθοδοξίας.

***

Σήμερα, ένῶ καθόμουν στό γραφείο μου, μπήκε ένας ιερέας συνοδευόμενος από τόν δάσκαλο-διευθυντή του δημοτικού μας σχολείου πού έχουμε στην Ένορία τους. Ήταν μία κανονισμένη συνάντηση. Είχαμε νά ποῦμε πολλά και διάφορα. Η Ένορία αυτή βρίσκεται σέ μία από τίς πιό γνωστές και μεγαλύτερες παραγκουπόλεις όχι τής Κένυας αλλά και παγκόσμια.

Μου μιλούσε φυσικά ό ιερέας για τίς έξαιρετικές του ικανότητες και τήν πρόοδο πού σημειώθηκε από τήν ώρα πού ανέλαβε. Τά πάντα άλλαξαν. Ό αριθμός των παιδιών διπλασιάστηκε. Τό ίδιο και οι καθηγητές.

Αυτός ό δάσκαλος συνεργάζεται άψογα μέ τόν ιερέα και οι σχέσεις αυτές βοηθούν στην πνευματική στήριξη των παιδιών του σχολείου. Έπρεπε νά τόν γνωρίσω προσωπικά, για νά ακούσω από τόν ίδιο τίς σκέψεις, τίς προοπτικές του και ίσως τούς προβληματισμούς του.

Αγαπῶ τὴν παιδεία, κυρίως ὅταν πρόκειται γιὰ περιπτώσεις πού χρειάζονται ιδιαίτερη προσοχή καί λεπτή μεταχείριση λόγω τῆς ἀσχημῆς ψυχολογικῆς τους κατάστασης (φτώχεια, ἀθλιές συνθήκες διαβίωσης, πείνα, δίψα κ.τ.λ.).

Ὁ δάσκαλος, λοιπόν, μῆκε ἀμέσως στό θέμα καί ἐξομολογητικά μοῦ δήλωσε: «Εἶμαι ὀρφανός. Δέν εἶχα ποτέ μου γονεῖς, οὔτε καλή ζωή ἀπό τά παιδικά μου χρόνια. Δέν εἶχα εύκολες καί δέν πίστευα ποτέ ὅτι θά μπορούσα νά κάνω ὅποιεσδήποτε σπουδές. Οὔτε κάν φαντάσθηκα ὅτι θά φοιτοῦσα σέ δημοτικό σχολεῖο. Ὅλα ἦταν

σκοτεινά, δέν ἔβλεπα ἐλπίδα καί φῶς».

Ἄνοιξε τὴν καρδιά του. Ἦταν ἀκόμα πληγωμένος ἀπό τίς δύσκολες μέρες πού ἐζησε σάν μικρό παιδί... Καί ὅλα αὐτά τά παιδικά τραύματα τόν ἐσπρωξαν κυριολεκτικά μέ πάθος νά μορφωθεῖ πρῶτα ὁ ἴδιος καί μετά νά πάρει τὴν ἀπόφαση νά ἐργασθεῖ γιὰ τά ἀδύνατα, φτωχά καί ὀρφανά παιδάκια τῆς πιό παραμελημένης παραγκούπολης.

Θυμόταν μέ πίκρα πολλή καί μέ κάποιο ἐσωτερικό παράπονο τά χρόνια ἐκεῖνα. Πόσες φορές δέν μπόρεσε νά κοιμηθεῖ κανονικά... Πόσες μέρες

έμεινε νηστικός... Κάποτε πού μπήκε στόν πειρασμό νά κλέψει, ἀλλά δέν τό ἔκανε ποτέ... Τέτοιες ἦταν οἱ συνθήκες διαβίωσής του. Σκέφτηκε ὅτι κάποτε θά ἐπέμβει ὁ Θεός καί θά βρεῖ Ἐκεῖνος τρόπους. Κι ἔτσι ἔγινε.

Ὅταν εἶδε ὅτι ὁ Θεός τόν βοήθησε νά τελειώσει τίς ἐγκύκλιες σπουδές του καί μάλιστα νά γίνεῖ δάσκαλος, εἶπε: «Τώρα θά ἀφιερῶσω τόν ἑαυτό μου ὀλοκληρωτικά στήν ὑπηρεσία τῶν φτωχῶν παιδιῶν». Γι' αὐτό διάλεξε νά διδάξει στό σχολεῖο μας ἐδῶ στήν παραγκούπολη.

Συνέχισε νά μοῦ λέει πόσο ὑποχρεωμένος αισθάνεται πού ἡ Ἐκκλησία μας τοῦ ἔδωσε μία τέτοια εὐκαιρία. Αἰσθάνεται τόση ἀνάγκη νά βρίσκεται κάθε μέρα μ' αὐτά τά παιδάκια πού ἔχουν ἀνάγκη πατρότητας καί προστασίας, ὅπως ἀκριβῶς ἔζησε καί αὐτός ὅταν βρισκόταν στήν ἡλικία τους. Τό κάνει σάν εὐχαριστήρια ἀνταπόδοση πρὸς τόν Θεό πού τοῦ ἄνοιξε τόν δρόμο.

Δόξα σοι ὁ Θεός!

† Ὁ Ναῖρόμπι Μακάριος

